

# De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n<sup>o</sup> 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.  
buiten de stad, 8 fr. »  
Een blad afzonderlijk 15 centiem.  
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 9 JANUARIJ.

## Petitie tegen de verzwaring der militie-lasten.

Op het bureel van den Postrijder zijn petitiën geopend om de Kamers te verzoeken de projecten te verwerpen die strekken tot de verzwaring der militaire lasten. De personen die verlangen te teekenen, kunnen zich aanbieden.

De personen die petitiën willen laten teekenen in de stad of in omliggende gemeentens zullen kosteloos gedrukte exemplaren dezer petitiën ontvangen.

## Handel, Nijverheid en Landbouw.

De belgische konsul te Frankfurt heeft aan den belgischen minister van buitenlandse zaken een verslag gezonden over de uitslagen van den oogst, in 1867.

De uitslag van den oogst in de tegenwoordige uitgestrektheid van 't koninkrijk Pruisen, was over het algemeen ongunstig. Voor de tarwe en de rogge is hij 26 1/2 p. c.; voor de gerst 13 1/2; voor de haver 3 1/2; voor de erwten 9 1/2; voor de bonen 13 en voor de aardappelen 23 p. c. minder geweest dan een gewoon jaar.

Ziehier de vergelijkende tabel van 1866 en 1867:

|                       | 1866 | 1867 |
|-----------------------|------|------|
| Tarwe. . . . .        | 9.90 | 0.74 |
| Rogge. . . . .        | 0.81 | 0.74 |
| Gerst. . . . .        | 0.85 | 0.87 |
| Haver. . . . .        | 0.88 | 0.97 |
| Aardappelen . . . . . | 0.71 | 0.77 |

Het stroo heeft in 1867 tegen 1866 opgebracht: tarwe 8 p. c.; rogge 19 p. c. minder; gerst 6 en haver 13 p. c. meer.

Onder den oogst der tien laatste jaren, van 1858 tot 1866, neemt die van 1867 voor de tarwe de tweede plaats in; voor de rogge de negende, voor den gerst de zevende, voor den haver de vijfde, voor de aardappelen de zevende.

Er is eene goede oogst in Oostenrijk; men heeft er zoovele verzendingen gedaan als de onvoldoende transportmiddelen het toelieten.

Engeland, Frankrijk, België, Zwitserland, Holland en Spanje hebben even als Duitschland, een ontoereikenden oogst gehad.

De oogst is goed geweest in Italië, vooral in Lombardie en Venetië, hij was voldoende voor de behoeften van het land.

Denemark, Zweden en Noorwegen hebben middelmatige oogste gehad, doch zeer laatijdig.

In Rumanie is de oogst voortreffelijk geweest; de uitvoer van tarwe van dit land voor 1867, wordt geschat op 200 miljoen liters (2 miljoen kwartiers).

Rusland, de provinciën langs de zwartezee en van Cherson hebben slechte oogsten gehad; dit is ook het geval in Finland en Koerland geweest.

In de andere gouvernementen van dit land is de oogst tamelijk goed geweest, hetgeen met de groote voorraden der vorige oogsten een aanzienlijken uitvoer heeft toegelaten, voornamelijk van Olesna naar Marseille.

De oogst in Noord-Amerika en in Californië is goed geweest voor al de produkten, behalve voor de hop, en er worden aanzienlijke verzendingen naar Engeland en den Hare gedaan.

De uitslag dezer opmerkingen is, dat de oogst in de volgende landen is goed geweest: Oostenrijk, de Donau-provinciën, Turkije, een deel van Rusland, de Vereenigde staten; hij is minder geweest in: Duitschland, Frankrijk, Spanje, Portugal, Engeland, Zwitserland en België.

Door koninklijk besluit van 2 januarij zijn benoemd in de volgende gemeenten:

Berlingen, Vanleeuwe, burgemeester. Eygenbilsen, Jans schepen. Henr-le-Tixhe, François, burgemeester in vervanging van Paques, wiens ontslag is aangenomen. Hex, Arkens schepen. Wintershoven, Lambrechts, burgemeester, in plaats van Reweghs wiens ontslag is aangenomen. Zeelhem, M. Enkels burgemeester. Kennes, schepen. Hechtel, M. Damen, schepen. Meeuwen, Houben, schepen.

Door koninklijk besluit van 31 december is M. Debruyne, geneesheer te St-Truiden, voorzitter, en M. Vreven apotheker te Hasselt, sekretaris der provinciale geneeskundige commissie van Limburg benoemd.

## Onder de sneeuw.

De oostenrijksche korrespondentie kondigt een dagboek af van eenen dorpspastoor, die onder de sneeuw begraven werd.

der de sneeuw begraven werd.

Den 13 december kwam de geestelijke, ten gevolge der ijsselijke sneeuwstorm, slechts met moeite in zijne kerk aan; van al de parochianen kwamen er slechts twee, waarvan er een als uitgeput, in de kerk neêrviel.

Den 15 dec. sneeuwde 't nog altijd. Welke droevige zondag! Terwijl ik, zegt de pastoor, het evangelie las aan mijne parochianen, daverden de vensters der kerk onder den storm.

De parochianen hadden schuppen meegebracht om zich eenen weg naar huis te banen. Na de mis vergrootte de storm, en de vrouwen moesten in de kerk blijven, tot dat het weer bedaarde.

Toen de pastoor zijne maaltijd in zijn huis gereed maakte, lag er op den schoorsteen eene hooge piramide sneeuw.

Den 16 sneeuwde het verschrikkelijk voort. De pastoor was onder gesneeuwd. Ten 8 ure kwamen de dorpelingen met schuppen om den pastoor te verlossen.

't Sneeuwde voort, zegt het dagboek, groote sneeuwklompen vielen met gedruisch van de bergen, voor mijne pastoorij. »

## Hongersnood in Algerië.

De schriklijkste hongersnood heerscht op dit oogenblik in Algerië. Wij vinden daarover de volgende bijzonderheden in eenen brief van den aartsbisschop van Algiers.

« Het is inderdaad de hongersnood met al zijne verschrikkelikheden, welke de inlandsche bevolking uitrooft, die reeds zoo wreed door de cholera getroffen werd. Twee jaren droogte en den inval der spruikhaan hebben hare middelen uitgeput.

« Sedert verscheidene maanden leeft een groot getal Arabiers nog slechts van gras of boombladen, welke zij gelijk de dieren afweiden; en thans, dat de winter strenger is dan gewoonlijk, kunnen hunne uitputte liehomen het niet meer uithouden; zij sterven letterlijk van honger. Men ziet ze bijna naakt, nauwelijks met lopen bedekt, dwalen op de wegen, in de nabijheid der steden waaruit men heeft moeten verdrijven, om wanorders van allen aard te voorkomen; men ziet hen de vuilniskarren afwachten, om den inhoud ervan te betwisten en te verslinden.

« Zij deinken voor niets terug. Zij gaan zelfs zoo ver, dat zij de dieren, welke aan ziekte gestorven zijn, ontgraven om ze op te eten. Zij rooven de dieren van onze kolonisten, welke gedwongen zijn van hunne pachthoeven met het geweer in de hand te bewaken. Het is afschuwelijk om het te zeggen en nog afschuwelijker om het te zien; men vindt er elken morgen op de wegen en in de velden, dood van uitputting; men heeft er zelf tot 6, 8, 10 en 12 nevens elkander vinden liggen. Onze dagbladen van Algerië zijn met die treurige verhalen opgevuld.

« Die arme lieden, van alles ontbloot, toonen echter eenen moed, eene wilde gelatenheid, welke inderdaad bewonderenswaardig zouden zijn, indien zij door een kristen gevoelen werden ingeboezemd, en indien zij niet voorkwamen van hunne treurige muzelmansche dweepzucht, welke de eerste oorzaak van hunne rampen is, omdat zij hun elk vooruitzicht belet.

« Wanneer zij den dood zien aankomen, dien langzamen en verschrikkelijken hongerdood, klagen of morren zij niet; zij strekken zich aan den boord van den een of anderen weg uit, wikkelen zich in hunne linnen, bedekken zich het gezicht en wachten hun laatste uur af, onder het murmelen van den naam Allah.

« Op die wijze zijn zij gedurende den ganschen zomer aan de cholera gestorven; zoo sterven zij thans letterlijk van honger, weggemaaid door die rampen, gelijk het gras door de hand van den maaiër.

« Volgens berekeningen, welke niet overdreven zijn, belooft het getal der slachtoffers in de laatste zes maanden meer dan 100,000! Oordeel, mijnheer, over het getal der weduwen, weezen en grijsaards, welke zich zonder hulpmiddelen bevinden.

« Die ongelukkigen bieden zich aan in de opene plaatsen der hoeven en aan de poorten der steden; men neemt dikwijls langs de wegen kleine kinderen op, welke nog aan den hals hunner doode moeders hangen en soms zelfs stervende zijn. »

Ziehier eene kurieuse aankondiging over 80 jaren in de Gazette de Liège geplaatst en welke eene gedachte geeft van die wijze waarop men vroeger reisde: « Eene diligencie van zes plaatsen vertrekt alle dinsdags van iedere week uit Luik en komt alle donderdags avonden te Brussel aan. Zij keert uit Brussel alle zaterdags terug en komt den maandag te Luik aan. De prijzen zijn op 20 brabantse gulden bepaald. De koetsen en wagens der messagerie komen

alle vrijdagen uit Brussel te Luik aan en vertrekken den zondag avond naar Gent. Als er plaatsen zijn in die rijtuigen geeft de bestuurder dezelve aan de reizigers, die zich aanbieden. De prijs is 36 brabantse gulden. » Men noemde de rijtuigen, die deze dienst deden, postwagens.

— Men schrijft uit Luik, 6 januarij: Eene arme moeder en hare drie kinderen zijn te Herstal, dood van koude en gebrek, op eenen zolder gevonden.

— Men schrijft uit Dinant, 7 januarij: De Maas boven onze stad is op eene groote uitgestrektheid door het ijs gesloten, en men vrees dat, bij de dooing, de ijsschotsen de voorloopige houten brug zullen vernielen als mede wat er nog overblijft van de steenen brug welke over twee jaren gedeeltelijk is ingestort.

Volgens de archieven van Dinant, werden in 1583 de brug der Maas, het stadshuis, een gedeelte der vestingen, namelijk de Chapontoren, de boulevards langs den kant der Bouvigne en een groot getal huizen verwoest, door het meugvuldige ijs dat was losgebroken. Van de brug bleven maar twee half vernietigde bogen over. Ten gevolge van al dit ijs, steeg het water zoo hoog, dat het tot in de kerk drong; de hoogte welke het bereikte, staat nog op eene kolom van den middenbeuk afgeteekend.

De brug die aldaar vernield werd, was in 1080 gebouwd; de grondvesten bestaan er nog van. Zij had vijf zeer hoge bogen, op smalle pilaren steunende; te midden der brug stond een zware toren met twee verdiepingen en een platform, welke tot stadshuis diende.

Het is te hopen dat de vrees der inwoners van Dinant niet zal verwezenlijkt worden.

— Gisteren avond heeft er op den zuiderspoorweg een schrikkelijk ongeluk plaats gehad, ten gevolge van de onachtzaamheid van eenen barreelwacht. Daar de barreel open stond, op het oogenblik dat een trein voorbij reed, werd de genaamde J. Goussens, die over de baan wilde gaan, om 11 jaren, werkmans, door den trein de twee beenen afgereden. Men heeft onmiddellijk dien ongelukkige de beenen boven de knieën moeten afzetten.

— Een der ministers van keizer Maximiliaan M. Murphy, is zich met zijne familie te Brussel komen vestigen.

— In tegenstrijdigheid van hetgene was aangekondigd, zal de Koning zich naar Triëst begeven, om bij de ontvangst der stoffelijke overblijfsels van den geweten Keizer Maximiliaan tegenwoordig te zijn. Z. M. zal bij die treurige plechtigheid vertegenwoordigd zijn door den groot-maarschalk graaf Van der Straten-Ponthoz, en andere dignitarissen van het hof, welke morgen naar Oostenrijk vertrekken.

— Onder de milicianen voor de eerstkomende loting ingeschreven van Pamel, is zekere Victor De Clercq, die een meter 84 centimeters lang is en die niet minder dan 215 kilos zwaar weegt. Die reus is, zegt men, een pronte jongen, zeer wel gebouwd en die eene goede gezondheid heeft.

— De beweging van den burgerlijken stand te Brussel, gedurende het jaar 1867, geeft de volgende uitslagen, op eene bevolking van omrent 169,000 zielen: Geboorten: 5820, waarvan 2892 jongens en 2604 meisjes. Sterfgevallen: 5453, waarvan 2849 van het mannelijk en 2604 van het vrouwelijk geslacht. Het getal geboorten overtreft dus met 376 dat der sterfgevallen. Gedurende het jaar zijn er 1304 huwelijken gevierd en 14 echtscheidingen uitgesproken.

— De berichten uit de groote industriële steden van Frankrijk zijn zeer treurig. De bekende groote fabriekant (tevens afgevaardigde) Pouyer-Quertier, te Roubaix, die voor het handelsverdrag met Engeland dag en nacht 6000 werklieden in dienst had en reeds voor eenigen tijd den arbeid op vier dagen per week moest verminderen, zal, naar men zegt, genoodzaakt zijn den arbeid geheel te staken. Elufte verloor in het jaar 1866 vier en in het jaar 1867 zeven miljoen en het verlies van Roubaix, sedert het sluiten van het handelsverdrag, wordt op 200 miljoen frs. geschat.

— Een verschrikkelijk ongeluk heeft op den ijzeren weg van Lake-Shore (Vereenigde Staten) plaats gehad. Twee waggons met reizigers van eene hoogte van twintig voeten geworpen. Er zijn niet minder dan zestig dooden. Er was brand in de waggons ontstaan, en men hoorde herhaalde keeren pistolen afschieten. Dat was echter onwillkeurig. Vele reizigers waren gewapend en de hitte deed de ontploffingen ontstaan.

## Buitenlandsch nieuws.

Frankryk.

Ziehier den tekst der redevoering, welke door den keizer, ter gelegenheid der uitdeeling van

de prijzen der landbouwtentoonstelling, is uitgesproken:

« Mijnheeren, de goede uitslag der algemeene tentoonstelling, heeft de taak van mijn gouvernement, om al de verdiensten te beloonen, moeilijk gemaakt, zoo talrijk en verschillig zijn ze. Men heeft moeten kiezen tusschen de beste, iets wat altijd moeilijk is en dat achterlaat.

« Thans heb ik zelve de belooningen willen uitdeelen, welke door de jury verleend zijn, en de dekoratie van het Eere-Legioen overhandigen aan de personen welke het meest hebben uitgemunt in den landbouw, gelijk in het handwerk en onder de gedelegeerden der werkende klas, aan die welke zich het meest hebben onderscheiden.

« Ik verhoop, dat die aanmoedigingen hunne vruchten zullen dragen, dat de landbouw en de nijverheid hunnen voortgaanden loop zullen voortzetten, dat het lot van die, welke arbeiden om de aarde vruchtbaar te maken, verbeterd zal worden en dat Frankrijk, verrijkt door hunne pogingen, altijd in de wegen van den vooruitgang en der beschaving, op den eersten rang zal staan.

Het fransche gouvernement heeft aan het wetgevendende korps voorgesteld 400,000 fr. voor de hongerslijdende van Algerië te stemmen. Men zegt, dat die som zal ontoereikend zijn.

## Pauzelijke staten.

Rome, 6 januarij.

De eigenaar van het slagveld van Mentana is voornemens den grond ervan te verkoopen. Verscheidene jonge engelsche juffrouwen, welke tot het katholicismus bekeerd zijn, hebben het inzicht dit slagveld geheel te koopen, om er ten hunnen koste eene kerk en een klooster op te bouwen.

## De expeditie van Abyssinië.

De dagbladen bevatten berichten van verschillende korrespondentiën in Abyssinië; deze berichten bevatten grotendeels inlichtingen, welke reeds gekend zijn.

De Morning-Post meldt, dat het verbond, door den koning van Tigre beloofd, een oogenblik groot gevaar heeft geloopt van tot stand te komen.

Het schijnt dat die vorst een soort van markies de Carabas is, bezittende al de gronden, waarover het engelsche leger trok; in weerwil kon dit laatste, uit oorzaak van het onvoldoende der bevoorradingen door het kommissariaat geleverd, zich niet onthouden hier en daar een weinig voorraad binnen te palmen. Het geschiedt echter uit den weg geruimd en Z. M. van Tigre heeft de verbindtens vernieuwd, van de Engelschen uit al zijne krachten tegen koning Theodoor te ondersteunen; niettemin heeft kolonel Merewether het voorzichtig geoordeeld zijnne schuldigheden te verdubbelen, ten einde niet onvoorziens te kunnen aangevallen worden.

Een korrespondent van den Herald, welke de marsch tot Opper-Souru is gevolgd, meldt onder dagtekening van den 13, dat er een bode, komende uit Abyssinië, met brieven van M. Rassam, aan kolonel Merewether gezonden, door die stad is geresid.

Hij verhaalde, dat koning Theodoor zijne wreedheden voortzet en een groot getal zijner soldaten doet sterven. In die omstandigheden, bestaat er gene reden om verrast te zijn over de tijding, dat hij, in weerwil zijner pogingen, buiten staat is om het getal van zijn leger van 7 tot 8000 man te vermeerderen. Hij bevindt zich nog te Debra-Tabor.

D zelfde korrespondent beschrijft met nauwkeurige inlichtingen den weg, welken hij heeft afgelegd door eene bergengte, welke weg zoo eng was, dat er slechts de ruiters een voor een konden doortrekken.

De troepen werden zeer lastig gevallen door de apen, welke hen ten getalle van 3 tot 400 volgden. Er is bewezen dat er geene dorpen in het land bestaan. De namen der plaatsen zijn die der putten, welke men op den weg vindt.

Dezelfde korrespondent schreef den 16, uit het kamp van Senafe, dat de bovengezede bode aldaar was aangekomen. Deze zegde, dat de dat de manschappen van den koning van Shoa kich tusschen Mheodoor en de stad Magdala bevinden. Hij had alle hoop, dat zij die plaats zullen innemen en de gevangenen verlossen.

Hetgeen men over den koning van Tigre verhaald heeft, is tot een zeker punt gegrond in feite. Hij heeft de grootste protestatiën van vriendschap gedaan, doch volgens zekere geruchten, zou hij wezenlijk slecht genigd zijn de Engelschen te ondersteunen. Men denkt echter niet, dat er niets waar is in het inzicht van de Engelschen aan te tasten, welk inzicht men hem toeschrijft.